

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 562

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 august 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
DECRETE					
515.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	2	aprobarea normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice.....	6	
516.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
517.	— Decret pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la Acordul privind înființarea Organizației Internaționale pentru Dreptul Dezvoltării (IDLO), adoptat la Roma la 5 februarie 1988, așa cum a fost modificat la 1 iulie 2002	3	67.	— Ordin al ministrului economiei și comerțului privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară la Societatea Comercială „Melana IV” — S.A.	6–7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 293 din 8 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 2 din Codul penal și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată		3–5	962.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea Normelor metodologice cu privire la modul de atestare a suspendării plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale conform art. 29 lit. D.c) pct. 1–4 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 731/2002, cu modificările și completările ulterioare	7–8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI					
874.	— Hotărâre privind modificarea art. 45 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 461/2001 pentru		978.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind prelungirea aplicabilității ordinelor ministrului finanțelor publice nr. 557/2003 și nr. 558/2003	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (1), art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. I.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

pentru deosebita contribuție personală la întărirea tradiționalelor relații de cooperare dintre Statul Israel și România, pentru sprijinirea eforturilor țării noastre de edificare și consolidare a unei economii de piață funcționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* Sandu Mazor, ambasador extraordinar și plenipotențiar al în grad de *Mare Cruce* Excelenței sale domnului Statului Israel la București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 31 iulie 2003.
Nr. 515.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (1), art. 6 lit. A pct. II și ale art. 11 alin. (1) pct. I.2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de apreciere pentru întreaga activitate desfășurată în spiritul dezvoltării și consolidării relațiilor de colaborare pe multiple planuri dintre Republica Peru și România,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* José Augusto Tenorio Benavides, ambasador extraordinar în grad de *Mare Cruce* Excelenței sale domnului și plenipotențiar al Republicii Peru la București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 31 iulie 2003.
Nr. 516.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la Acordul privind înființarea Organizației Internaționale pentru Dreptul Dezvoltării (IDLO), adoptat la Roma la 5 februarie 1988, așa cum a fost modificat la 1 iulie 2002

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 209 din 10 iulie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre aprobare Parlamentului Internaționale pentru Dreptul Dezvoltării (IDLO), adoptat la Roma aderarea României la Acordul privind înființarea Organizației la 5 februarie 1988, așa cum a fost modificat la 1 iulie 2002.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 31 iulie 2003.
Nr. 517.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 293
din 8 iulie 2003**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 2 din Codul penal și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 2 din Codul penal și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 12.829/2002 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Laurențiu Frunză a depus la dosar o cerere scrisă prin care solicită un nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererii de amânare a judecării cauzei. Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 12.829/2002, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 2 din Codul penal și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată**, excepție ridicată de Marin Frunză, parte vătămată în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul prevăzut de art. 193 alin. 2 din Codul penal, conform căruia acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare și din oficiu de către organele abilitate ale statului, aduce atingere principiilor statului de drept, universalității, egalității, liberului acces la justiție și dreptului la apărare.

Referitor la critica adusă dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, autorul excepției a susținut că acestea încalcă competența Curții Constituționale și principiul egalității în drepturi, întrucât, pentru aceeași excepție de neconstituționalitate, instanțele de judecată se pronunță diferit cu privire la sesizarea Curții Constituționale.

Judecătoria Galați a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin modul de

sesizare a instanței de judecată la plângerea prealabilă legiuitorului a lăsat la aprecierea persoanei vătămate dacă sesizează sau nu organele competente, cu săvârșirea unei infracțiuni, în anumite cazuri, reduse la număr, datorită gradului de pericol social redus ori datorită anumitor relații preexistente între făptuitor și partea vătămată.

Astfel, orice persoană asupra căreia a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art. 193 din Codul penal se poate adresa instanței de judecată pentru tragerea la răspundere a făptuitorului, nefiind îngrădită ori discriminată în vreun fel de dispozițiile art. 193 alin. 2 din Codul penal.

Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, instanța de judecată consideră, de asemenea, că susținerea autoarei excepției este neîntemeiată, deoarece aceste prevederi nu lasă la aprecierea instanței posibilitatea de a sesiza sau nu Curtea Constituțională cu o excepție ridicată în fața sa, ci doar îi conferă posibilitatea de a constata dacă cererea uneia dintre părți sau a procurorului de ridicare a unei asemenea excepții este admisibilă sau inadmisibilă.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin dispozițiile art. 193 alin. 2 din Codul penal nu se creează nici un fel de privilegii sau discriminări în raport cu criteriile enumerate în art. 4 alin. (2) din Constituție.

Pe de altă parte, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 125 alin. (3) și ale art. 128 din Constituție, care statuează că procedura de judecată și competența sunt stabilite de lege și că împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Referitor la dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, acestea, de asemenea, nu contravin Legii fundamentale, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, conform art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece reglementarea specială prevăzută pentru plângerea prealabilă, în cazul infracțiunii de „amenințare”, nu creează nici o discriminare în raport cu cazurile în care punerea în mișcare a acțiunii penale are loc din oficiu, situațiile în care operează cele două sisteme de procedură fiind diferite și justificând, în consecință, reglementări diferite.

În ceea ce privește dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, acestea sunt norme de procedură care nu fac posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța de judecată, deoarece aceasta nu se pronunță asupra problemei de constituționalitate, ci se pronunță doar, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 193 alin. 2 din Codul penal și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, al căror conținut este următorul:

— Art. 193 alin. 2 din Codul penal: „*Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.*”;

— Art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată: „(1) *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.*

(2) *Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată.*

(3) *Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror neconstituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție sau prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*

(4) *Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.*

(5) *Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.*

(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 4, 11, 15, 16, 20, 21, 24, 51 și ale art. 144 lit. c) din Constituția României, al căror conținut este următorul:

— Art. 1. alin. (3): „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*”;

— Art. 4: „(1) *Statul are ca fundament unitatea poporului român.*

(2) *România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.*”;

— Art. 11: „(1) *Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) *Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*”;

— Art. 15: „(1) *Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*

(2) *Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.*”;

— Art. 16: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.*;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*”

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*;

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*”

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*;

— Art. 51: „*Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”

— Art. 144 lit. c): „*Curtea Constituțională are următoarele atribuții: [...]*”

c) *hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor;*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 193 din Codul penal face parte din cadrul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar aceasta se adresează direct instanței de judecată, potrivit art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, în condițiile stabilite de text.

Procesul penal distribuit în două faze procedurale — faza de urmărire penală și faza de judecată — nu implică garanții suplimentare în situația când sunt parcurse ambele faze, față de situația în care este parcursă numai una dintre acestea. În fiecare dintre cele două faze învinutului sau inculpatului îi sunt recunoscute aceleași drepturi și garanții, între care dreptul la apărare și toate garanțiile de independență și imparțialitate a organelor judiciare, precum și obligația acestora de a soluționa cauza pe baza legii și a probelor administrate.

Legiuitorul, în virtutea dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 125 alin. (3), potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, are deplina libertate de a reglementa distinct, datorită gradului de pericol social scăzut, anumite categorii de infracțiuni, față de celelalte infracțiuni pentru care operează principiul oficialității prevăzut de art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2), art. 1 alin. (3), art. 4, 11, 15, 16, 20, 21, 24 și al art. 51 din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 12.829/2002 al Judecătorei Galați.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de același autor în același dosar. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Așadar, faptul că în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală — între care și infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 193 din Codul penal — punerea în mișcare a acțiunii penale are loc numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, direct în fața instanței de judecată, nu este de natură să ducă la concluzia că inculpații din aceste cauze au mai puține drepturi sau mai puține garanții procesuale decât cei împotriva cărora acțiunea penală s-a pus în mișcare din oficiu de către procuror.

În aceste condiții diferența de reglementare a modului de punere în mișcare a acțiunii penale nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și nici dreptului la apărare ori altui drept prevăzut de Constituție.

Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă.

Potrivit dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 144 lit. c), Curtea Constituțională „*hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor*”. În aplicarea acestor dispoziții art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, prevede: „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.*” Rezultă că în cadrul controlului constituționalității legilor, prevăzut de dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție, sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai pe calea ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, **cu condiția ca soluționarea cauzei să depindă de legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță criticată ca neconstituțională.**

Curtea constată că textul invocat nu este determinant în judecarea și soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, este așadar inadmisibilă, cu atât mai mult cu cât în cauză instanța de judecată nu a respins cererea autorului excepției, de sesizare a Curții Constituționale, ci a sesizat instanța de contencios constituțional în vederea soluționării cererii.

Curtea Constituțională constată, în sensul celor arătate, că prin Decizia nr. 316 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 12 decembrie 2002, Curtea Constituțională, în considerarea aceluiași rațiuni, a respins ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate care a avut drept obiect prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Magistrat-asistent,
Afrodită Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind modificarea art. 45 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 461/2001
pentru aprobarea normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001
privind achizițiile publice**

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (2) al articolului 45 din Hotărârea Guvernului nr. 461/2001 pentru aprobarea normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 24 mai 2001, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În funcție de criteriul pe baza căruia se atribuie contractul de achiziție publică, refacerea clasamentului prin acordarea marjei de preferință internă se realizează astfel:

I. În cazul în care criteriul aplicat pentru atribuirea contractelor de furnizare sau de servicii este „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic“, comisia de evaluare adaugă:

- a) 5% din punctajul obținut de oferta cel mai bine clasată tuturor ofertelor care prevăd, după caz:
 - furnizarea de produse care se încadrează în grupa IA;
 - prestarea de servicii care se încadrează în grupa IIIA;

b) 1,5% din punctajul obținut de oferta cel mai bine clasată tuturor ofertelor care prevăd furnizarea de produse care se încadrează în grupa IB.

II. În cazul în care, indiferent de criteriul aplicat, urmează să fie atribuit un contract de lucrări, precum și în cazul în care criteriul aplicat pentru atribuirea contractelor de furnizare sau de servicii este „prețul cel mai scăzut“, comisia de evaluare scade, exclusiv în scopul comparării și clasificării:

- a) din prețul tuturor ofertelor care prevăd, după caz:
 - furnizarea de produse care se încadrează în grupa IA;
 - execuția de lucrări care se încadrează în grupa IIA;
 - prestarea de servicii care se încadrează în grupa IIIA, o valoare echivalentă cu 5% din prețul prevăzut de oferta cel mai bine clasată;
- b) din prețul tuturor ofertelor care prevăd furnizarea de produse care se încadrează în grupa IB, o valoare echivalentă cu 1,5% din prețul prevăzut de oferta cel mai bine clasată.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Traian Panait,
secretar de stat

p. Ministrul economiei și comerțului,
Mihai Berinde,
secretar de stat

București, 29 iulie 2003.
Nr. 874.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

**privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară
la Societatea Comercială „Melana IV“ — S.A.**

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „Melana IV“ — S.A.,

ministrul economiei și comerțului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se instituie procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Melana IV“ — S.A., cu sediul în localitatea Săvinești, Str. Uzinei nr. 1, județul

Neamț, având numărul de înregistrare din Registrul comerțului J 27/201/2003, denumită în continuare *societate comercială*, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale și a supravegherii financiare în perioada de privatizare administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin al ministrului economiei și comerțului.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde, în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:

- convocarea adunării generale a acționarilor ori de câte ori este necesar;

- situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

- identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

- inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

- inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

- cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

- inventarierea activelor posibil a fi revendicate.

b) întocmirea unui grafic împreună cu societatea comercială pentru îndeplinirea de către aceasta a obligației de a efectua toate plățile către creditorii bugetari, furnizorii de utilități, alți furnizori, creditorii financiar și alți creditori, inclusiv către instituțiile publice implicate, în scopul reducerii gradului de îndatorare;

c) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și supraveghere financiară în perioada de privatizare, în vederea

neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale;

d) notificarea tuturor creditorilor, furnizorilor, clienților, partenerilor sau terților privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară în sensul că toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societății comerciale înainte sau după instituirea supravegherii financiare se suspendă pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare și data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni, dar nu mai mult de 6 luni de la data instituirii supravegherii financiare. Pe durata supravegherii financiare se suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute mai sus;

e) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, și ale celorlalte ministere și instituții, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare pentru datoriile bugetare, conform prevederilor legale specifice în vigoare, aplicabile societății comerciale în perioada de privatizare;

f) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuare plăților facturilor curente;

g) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — Procedura de administrare specială și supraveghere financiară în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societăților comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei și comerțului.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 30 iulie 2003.
Nr. 67.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice cu privire la modul de atestare a suspendării plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale conform art. 29 lit. D.c) pct. 1—4 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 731/2002, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 735/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

în baza prevederilor art. 29 lit. D.c) pct. 1—4 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 1 iunie 2002,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice cu privire la modul de atestare a suspendării plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale conform art. 29 lit. D.c) pct. 1—4 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 731/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 13 iunie 2002, modificat și completat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.007/2002, Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.577/2002 și Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 333/2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 13 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„i) adeverința eliberată de organul fiscal teritorial, din care să rezulte datoriile față de bugetul de stat și, acolo unde este cazul, respectarea prevederilor legale pentru importurile efectuate în baza certificatelor eliberate anterior.“

2. **Articolul 20 se completează cu un nou alineat, alineatul (3), care va avea următorul cuprins:**

„(3) Atestarea dreptului de suspendare a taxei pe valoarea adăugată în vamă se acordă pentru valoarea taxei pe valoarea adăugată calculată la baza de impozitare aferentă bunurilor importate, determinată potrivit art. 19 alin. (1) și (2) din lege.“

3. **Lista cuprinzând materiile prime care nu se produc în țară sau sunt deficitare, importate în vederea realizării**

obiectului de activitate, pentru care se suspendă plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, pe termen de 60 de zile, conform art. 29 lit. D.c) pct. 4 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, prevăzută în anexa nr. 6, se completează după cum urmează:

Nr. crt.	Denumirea categoriei de produse	Poziția tarifară
„381.	--- Grâu comun și meslin destinat însămânțării	1001.90.91“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 29 iulie 2003.
Nr. 962.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prelungirea aplicabilității ordinelor ministrului finanțelor publice nr. 557/2003 și nr. 558/2003

În baza Hotărârii Guvernului nr. 735/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin Trezoreria statului,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 558/2003 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1074, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 9 mai 2003, își prelungește aplicabilitatea astfel încât vânzarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează și în zilele de 6, 7, 8, 13, 14, 15, 20, 21, 22, 27, 28 și 29 august 2003, cu termen de răscumpărare în zilele de 2, 3, 4, 9, 10, 11, 16, 17, 18, 23, 24 și 25 februarie 2004.

Art. 2. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 557/2003 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1075, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 mai 2003, își prelungește aplicabilitatea astfel încât vânzarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează și în zilele de 5, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28 și 29 august 2003, cu termen de răscumpărare în zilele de 3, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20, 24, 25, 26 și 27 noiembrie 2003.

Art. 3. — Operațiunea de vânzare a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1074 și 1075 se încheie în ziua de 29 august 2003, la ora 14,00.

Art. 4. — Subscrierile la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pot efectua și prin virare de către persoanele fizice, din conturile curente personale deschise la băncile comerciale și la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. în contul curent general al Trezoreriei statului.

Art. 5. — Dobânda acordată la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se menține la 14,5% pe an pentru o perioadă de subscriere de 180 de zile și la 14% pe an pentru o perioadă de subscriere de 90 de zile și se calculează după formula:

— pentru certificatele de trezorerie cu scadența la 180 de zile:

$$D = \frac{VN \times 14,5 \times 180}{360 \times 100} ;$$

— pentru certificatele de trezorerie cu scadența la 90 de zile:

$$D = \frac{VN \times 14 \times 90}{360 \times 100} ,$$

în care:

D = suma dobânzii

VN = valoarea nominală a certificatelor de trezorerie.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 1 august 2003.
Nr. 978.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro